

ISC
۰۱۲۲۰-۵۹۴۰۴

نخستین کنفرانس ملی

کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

چالش ها و راهکارهای نوین در مدیریت، حسابداری و صنعت بیمه

زمان برگزاری: ۱۴۰۲/۰۷/۲۰
MCI-conf.ir

برنامه ریزی برای توسعه گردشگری با حفظ پایداری

حسین رحیمی کلور^a، علی بخشی^b

^a دانشیار مدیریت بازرگانی، مدیریت بازرگانی، علوم اجتماعی، محقق اردبیلی، اردبیل

^b دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت کسب و کار، مدیریت بازرگانی، علوم اجتماعی، محقق اردبیلی، اردبیل

نویسنده مسئول: علی بخشی (iamalibakhshi@gmail.com)

چکیده: برنامه ریزی برای توسعه گردشگری با حفظ پایداری، باید به منظور حفظ محیط زیست، حفظ منابع طبیعی و توسعه اقتصادی پایدار صورت گیرد. برای این منظور، باید با توجه به نیازهای مختلف گردشگران و قابلیت‌های منطقه، برنامه‌های گردشگری توسعه داده شود. با استفاده از رویکرد پایداری در طراحی برنامه‌های گردشگری، می‌توان از هدررفت منابع و آسیب به محیط زیست جلوگیری کرد. همچنین، باید توجه به نیازهای جامعه محلی داشته باشیم و آنها را در برنامه‌های توسعه گردشگری شامل کنیم. با ارتقای سطح آموزش و افزایش دانش مردم در زمینه گردشگری پایدار، می‌توان به ایجاد فرهنگ گردشگری پایدار و حفظ منابع طبیعی کمک کرد. همچنین، باید تلاش کنیم تا درآمد حاصل از گردشگری به جامعه محلی برگردد و از آن برای توسعه اقتصادی پایدار استفاده شود. در نتیجه، برنامه ریزی برای توسعه گردشگری با حفظ پایداری، به عنوان یک رویکرد مؤثر برای توسعه اقتصادی و حفظ محیط زیست می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی: گردشگری؛ پایداری؛ برنامه ریزی.

۱. مقدمه

مفهوم توسعه گردشگری پایدار، به معنای توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی متوازن بدون تهدید محیط زیست است که امکان توسعه در سطحی مشابه یا بالاتر را فراهم می‌کند. با توسعه پایدار، به دست آوردن توسعه بدون تخریب یا افزایش فرسایش منابع برای توسعه استوار بر آنها امکان پذیر می‌شود. به طور کلی، این امر با مدیریت منابع به گونه‌ای است که بتوانند به میزان قابل تجدید و استفاده شوند یا با استفاده بیشتر از منابعی که دوره بازیافت آنها کوتاه است، بهبود یابند. این رویکرد باعث می‌شود تا منابع در آینده به همان اندازه نسل فعلی استفاده شوند. [۱]

مفهوم توسعه پایدار بر اساس چهار اصل اساسی استوار است که شامل:

- اصل پایداری محیطی: توسعه را با حفظ فرایندهای زیستی اساسی، تنوع زیستی و منابع زیستی سازگار می‌کند.
- اصل پایداری اجتماعی: توسعه را با ارزش‌های سنتی یک جامعه سازگار می‌کند و به تقویت هویت آنها کمک می‌کند.
- اصل پایداری فرهنگی: توسعه فرهنگی را با ارزش‌های فرهنگی جامعه انسانی سازگار می‌کند که همچنین بر تقویت هویت آنها تأثیر دارد.
- اصل پایداری توسعه‌ای-اقتصادی: منابع را به گونه‌ای مدیریت کارآمد و هزینه‌ای فراهم می‌کند که بتوانند به گونه‌ای مدیریت شوند که نسل‌های آینده هم بتوانند از آنها استفاده کنند.

مفهوم توسعه پایدار گردشگری، بیشترین ابعاد را به نمایش می‌گذارد و رابطه میان توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و تطابق آن با نیازها و محدودیت‌های محیط را نشان می‌دهد. به عبارت دیگر، توسعه پایدار گردشگری، توسعه ایست که برای مدت طولانی و با رعایت اصول پایدار، به دنبال ایجاد فرصت‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی برای جوامع محلی و همچنین ارضای نیازهای سوی گردشگران، در عین حفظ و حراست از محیط زیست و جلوگیری از تخریب منابع طبیعی، به جذب مسافران و ارائه تجربه‌های متنوع و خاص به آنها می‌پردازد. همچنین، توسعه پایدار گردشگری بهبود شرایط زندگی و اقتصادی جامعه محلی را نیز به همراه دارد. در نتیجه، توسعه پایدار گردشگری به عنوان یک رویکرد مهم در حوزه گردشگری، نقش مهمی در حفظ محیط زیست، توسعه اقتصادی و اجتماعی و بهبود شرایط زندگی جامعه محلی دارد.